

LA MÀQUINA DEL TEMPS

Hola, avui viatjarem en el temps i ens anirem al segle XXII d.C.

El nostre protagonista es diu Marc, té 18 anys, és alt i prim com un espàrrec, simpàtic i molt col·laborador. Té molts amics i amigues i s'ho passa molt bé amb ells i elles. En Marc viu al segle vint-i-dós.

Bé, comencem!

En aquell segle va haver un temps que es van fabricar màquines del temps, i amb el pas dels anys les màquines van evolucionar i millorar.

Ara en Marc treballa en una fàbrica de màquines del temps i de productes del futur. A en Marc li entusiasma la ciència i per això li encanta la seva feina.

Però en un dia que en Marc va estar treballant fins tard, sense voler va entrar en una màquina del temps i va viatjar fins al ...

... Juràssic!!!

En aquell moment en Marc va exclamar:

-On sóc?!

Evidentment ningú li va contestar.

Lavors en Marc va clicar tots els botons de la màquina, i la màquina l'únic que va fer va ser sortir volant cap a l'espai. En aquell precís instant en Marc va verbalitzar:

- "Oh,oh! I ara què faig?" - amb to de por.

Aleshores en Marc es va aixecar i va començar a investigar tot el que l'envoltava.

Primer es va fascinar amb la bellesa dels dinosaures. I després, va seguir explorant les criatures misterioses d'aquella època.

Posteriorment li va venir gana i no sabia què menjar, però es va haver d'aguantar perquè no va trobar res per a menjar.

Un estona més tard es va fer de nit i va construir una "tenda de campanya" amb palets. Va fer una fogata i va anar a buscar menjar. Només va trobar un coco, així que es va beure el seu suc. Quan va acabar de beure's el suc del coco se'n va anar a dormir. Al dia següent es va aixecar de cop per un rugit de dinosaure.

Poc després se'n va anar a caminar una estona. De cop i volta es va veure un objecte molt gran caient del cel.

ERA LA MÀQUINA DEL TEMPS!!!

Un altre rugit fort com un tro el va fer reaccionar i va sortir corrents cap a la màquina, per fugir d'una mort segura. Va pujar a la màquina i sense poder-se fixar gaire va començar a tocar tots els botons. Amb les presses la data que va posar va ser el 10 de març de 2020.

De nou va exclamar:

-On sóc?!

Era en una escola que estava en un poble que es deia Sant Boi. L'escola estava plena d'activitat. Hi havien moltes nenes i nens que aprenien força coses i que també gaudien molt i es veien molt feliços.

Es va apropar a una senyora vestida a l'antiga que passava per un pati molt gran i li va preguntar quin dia era. La senyora li va confirmar que era el 10 de març del 2020. En Marc es va quedar bocabadat, aquesta data li sonava d'alguna cosa!

De sobte ho va recordar: era la data d'inici de la gran pandèmia mundial d'un virus del que no recordava el nom, però que havia mort molta gent.

Va voler avisar a aquella gent innocent, però es va adonar que això podria canviar el curs de la història de manera descontrolada.

Finalment va decidir no dir res i dedicar-se a observar i conèixer en primera persona i viure un moment històric. A més a més podia estar tranquil perquè quan tenia 14 anys l'havien vacunat d'aquell virus i a molts altres més també.

Estimat diari: aquest ha estat el meu somni. Espero que algun dia es pugui fer realitat i viatjar a l'any 2020.

Escrit al diari d'en Marc el 27 de novembre de 1870.

Ahcul (pronunciació Azul)